

Bimil·lenari de la mo

Bust de Virgili, que es conserva al Museu Capitolí de Roma.

Aquest any de 1981 el món clàssic es disposa a commemorar un esdeveniment molt important per a la literatura universal: el bimil·lenari de la mort del poeta Virgili. L'autor de l'Eneida va morir el 22 de setembre de l'any 19 abans de Crist a la localitat calabresa de Brindis, al Sud d'Itàlia, en retornar del seu viatge a Grècia. Fou enterrat, d'acord amb la seva voluntat, en el camí de Putèoli, a dues milles de Nàpols. Ell mateix s'havia compost l'epitafi, segons la tradició, modest i quasi insignificant, però que resumeix la seva vida i la seva obra:

Mantua me genuit, Calabri rapuere, tenet nunc Parthenope; cecini pascua, rura, duces.

Mantua em va engendrar, Calàbria, se'm va emportar, ara enté Nàpols; he cantat les pastures, els camps, els cabdills.

Com veiem fa referència al lloc on va nèixer, on va morir i on és enterrat. I esmenta les seves tres grans obres: Bucòliques, diàlegs entre pastors (pasqua); Geòrgiques, elogi del treball del camp (rura); Eneida, l'epopeia dels orígens de Roma i la nissaga d'August (duces).

Amb motiu d'aquesta commemoració, durant tot aquest any, com va passar el 1930, any del bimil·lenari del seu naixement, i arreu del món, hom prepara un seguit d'homenatges envers la figura llatina que ha trascendit amb més força, sens dubte, a les literatures posteriors.

Al nostre país, amb anticipació respecte d'altres, hem celebrat, ja, un dels més importants homenatges dins dels actes del bimil·lenari: el VIè. Simposi d'Estudis Clàssics dedicat íntegrament a glossar la figura del poeta.

Ha estat organitzat per la Facultat de Filologia de la Universitat de Barcelona, juntament amb la Societat Espanyola d'Estudis Clàssics de Barcelona i la col·laboració de la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Les sessions de treball d'aquest Simposi s'han celebrat els dies 11, 12 i 13 d'aquest mes de febrer i han tingut com a seu l'Aula Magna de la Universitat de Barcelona.

Aquest Simposi ha reunit alguns dels més importants especialistes del nostre país, Josep-Ignasi Ciruelo, Virgilio Bejarano, Antoni Comas, Martínez Gázquez, Alberto Blecuá, Alain Verjat, d'altres arribats de diferents punts de l'Estat espanyol, José L. Moralejo de la Universitat d'Oviedo, Angel Anglada de la Universitat de València, i Miquel Dolç de la Universitat Autònoma de Madrid i traductor de les tres grans obres virgilianes dins la col·lecció de la Fundació Bernat Metge. Així mateix, hem comptat amb la participació dels professors M. von Albrecht de la Universitat de Heidelberg i Della Corte de la Universitat de Gènova. Girona va ser representada per la professora de l'institut Vicenç Vives, Dolors Condom i per qui signa aquest comentari.

Va obrir les sessions del Simposi Antoni M. Badia Margarit, Rector de la Universitat de Barcelona. El discurs inaugural del Dr. Alsina va haver de ser llegit per Josep-Ignasi Ciruelo sots-president de la S.E.E.C. de Barcelona. La malaltia va impedir al Dr. Alsina d'assistir en aquest Simposi que amb tanta cura havia preparat.

Dante i Virgili "al bosc vivent"; miniatzenziana, Florència)

Els temes tractats durant aquests dies varen ser diversos, però emmarcats dins tres grans apartats que serien els següents:

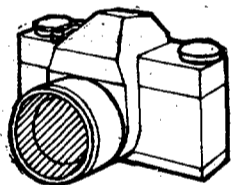
— Virgili i la poesia anterior, amb aportacions tan interessants com: "Virgilio y Homero"; "Ennio en Virgilio"; "Catul i Virgili".

— Virgili com a poeta, amb comunicacions com: "L'Eneide, conflitto di due dee"; "Ambigüitat i obscuritat, elements d'estil en Virgili"; "La tècnica repetitiva a les Bucòliques de Virgili".

— Virgili i Occident, amb temes com: "Virgili a la literatura catalana"; "Máscaras de Virgilio en la literatura francesa"; "Virgilio en la España del Siglo de Oro"; "L'edició gironina de les Bucòliques".

Els actes de clausura varen tenir un marc molt especial: la capella de Sta. Agata a la Plaça del Rei. El professor Miquel Dolç va

PUNT
DIARI

AVUI
2.000

"Fotografiem en català"

TITOL: Lliure als Països Catalans.
LLOC: Parc de la Ciutadella, Parlament.
AUTOR: Josep M.a Sarxà Boixaderas, El Praf de Llobregat.

La fotografia que publiquen avui ha estat seleccionada pels detalls que l'autor ha recollit prop del Parlament de Catalunya, en el Parc de la Ciutadella: el taxi porta un adhesiu dels Països Catalans, el rètol "Lliure, 4 places", el

diari AVUI damunt del seient i, com a fons, l'indicador que assenyala el camí cap al Parlament de Catalunya.

Nota: L'admissió de fotografies per al concurs "Fotografiem en català" va finalitzar el 31 de desembre passat, si bé continuem publicant les fotografies rebudes fins aquella data que van merèixer la selecció per motius de qualitat o valor anecdòtic.

Per una cultura p

(Ve de la plana 11)

tinuïtat. S'ha escrit molt d'una col·lecció de novel·la policíaca "la cua de palla" i del seu dèbil resultat econòmic però d'altres intents, en un marc més ampli també han topat amb la fragilitat del mercat la qual cosa els ha fet negatius en la seva continuïtat.

El cas de la publicació infantil "Jordi" i dels "Quaderns de Cultura" de l'Editorial Bruguera són al·licionadors. La revista aparegué amb un tiratge elevat —quaranta mil exemplars— i una distribució exhaustiva, el resultat —i no entrem en el factor del contingut que motivaria un altre tipus d'anàlisi— fou minso, tot i l'ample cobertura de vendes no hi hagué possibilitats de fer una rendibilitat eficaç del producte i Bruguera, és clar, segueix fent milers i milers de tiratges en les seves revistes infantils en cas tellà.

Es pot objectar que "Cavall Fort" —al marge la superior qualitat, factor però essencial donada la composició ideològica del mercat consumidor de cultura catalana— té un tiratge superior però l'absència dels punts de venda del carrer la converteix factualment en una publicació selectiva i restrin-

gida a un consum minoritari de capes il·lustrades.

Essencialment el problema de la cultura popular, de la seva supervivència cal vincular-ho al de la catalanització del país, de la normalització i això passa per tenir les idees clares: cal un monolingüisme si no volem que el forçat contacte de dues llengües arraconi a la situació de minoritària la més dèbil, i de ser minoria a ser exterminada hi ha un tel que qualsevol sacsejada trenca. El camí pel restabliment de la normalització lingüística, a nivell científic, res de polítiques sectorials, passa per la definició d'una llengua en el lloc de rang que li correspon: a la vida pública i oficial, a l'ensenyament en tots els seus nivells, arreu els mitjans de comunicació, en la vida econòmica diària, etc.

La llengua,

factor prioritari

Cal reclamar, com ho fa en Joan Fuster en el magnífic estudi "Per a una cultura catalana majoritària" dins la Nadal dedicada a en Folch i Torres per a la Fundació Jaume I, una àmplia campanya de sensibilització que digui les coses pel seu nom: que la nostra cultura popular és en